خبر

افزایش آمار گازگرفته‌شدن توسط حیوانات خانگی

۱۶ مرگ ناشی از هاری در ۱۴۰۲

ایسنا: رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت با ابراز نگرانی از افزایش آمار گازگرفتگی توسط حیوانات به‌ویژه حیوانات خانگی، در عین حال بر لزوم مراجعه به‌موقع فرد به مراکز بهداشتی و درمانی برای دریافت رایگان واکسن و درمان‌های ضد هاری تأکید کرد. دکتر شهنام عرشی، با تأکید بر اینکه بیماری‌های واگیردار بسیار زیادی وجود دارند و دائما پیگیری و رصد می‌شوند، اظهار کرد: از بیماری‌هایی که بین انسان و حیوان می‌توانند شیوع پیدا کنند تا بیماری‌های خطرناکی همچون هاری که بسیار نگران‌کننده است، همگی مورد رصد هستند. متأسفانه مشکل گاز گرفته‌شدن انسان توسط حیوانات خانگی به‌ویژه سگ و به‌خصوص در تعطیلات، بسیار نگران‌کننده و زیاد بود.

افزایش آمار گاز گرفته‌شدن توسط حیوانات خانگی

وی با بیان اینکه روند گاز گرفته‌شدن توسط حیوانات خانگی بسیار رو به افزایش و نگران‌کننده است، گفت: طی چهار سال گذشته آمار گاز گرفته‌شدن رو به افزایش بوده؛ به‌گونه‌ای که در سال اول ۱۰۰ هزار مورد، در سال دوم ۲۰۰ هزار مورد، سال سوم ۳۳۰ هزار مورد و سال چهارم که سال گذشته است، ۳۶۰ هزار مورد گازگرفتگی گزارش شده است که در این راستا مراکز تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی موظف‌اند که واکسن هاری را برای افراد تزریق کنند؛ چراکه میزان سلامت آن حیوان مشخص نیست.

۱۶ مرگ ناشی از هاری در سال گذشته

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت با تأکید بر اینکه متأسفانه مردم از حیوانات بدون قلاده نگهداری می‌کنند، در صورتی که برخی اصول باید رعایت شود، گفت: سال گذشته ۱۶ مورد مرگ در اثر هاری رخ داد که این آمار بسیار بالایی است. حدود صدها میلیون تومان و بیش از چندین میلیارد تومان برای واردات و تزریق واکسن‌های مختلف هزینه می‌شود. استانداری‌ها نیز برای رصد و کنترل حیوانات و سگ‌های بلاصاحب برنامه‌ریزی کرده‌اند. شهرداری‌ها و بهیاری‌ها نیز جزء ارگان‌ها، سازمان‌ها و اداراتی هستند که در قانون موظف شده‌اند برای کنترل حیوانات ولگرد و بلاصاحب اقدامات مؤثرتری انجام دهند و امیدوارم با اجرا و عملیاتی‌شدن این قانون در سال جاری ما شاهد کاهش این مشکل باشیم. دانشگاه‌های علوم پزشکی از طریق جلسات شورای سلامت که در استان‌ها برگزار می‌شود، موضوع را بررسی خواهند کرد.

واکسیناسیون و درمان رایگان هاری در مراکز بهداشتی و درمانی

وی درباره وضعیت تزریق واکسن هاری در کشور نیز گفت: مراکز بهداشتی و درمانی که اسامی آنها در استان‌های مختلف اعلام شده، متولی تزریق هستند و کسانی که مورد حمله و گازگرفتگی حیوان واقع می‌شوند، باید به این مراکز مراجعه کنند تا اقدامات اولیه بهداشتی در این مکان‌ها انجام شود. همچنین در صورت لزوم، واکسیناسیون و سرم ضدهاری تزریق و دستورات دارویی به‌صورت رایگان ارائه می‌شود. رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت در پایان ضمن تأکید مجدد بر رصد بیماری‌های واگیر در کشور، گفت: امیدوارم در سال جاری و فصول مختلف که بیماری‌های متفاوتی ممکن است بروز کند، اطلاع‌رسانی‌های متعددی انجام شود و بتوانیم از همکاری مردم برای پیشگیری و کنترل بیماری‌های واگیردار استفاده کنیم.

ادامه از صفحه ۵

دورخیز لائیک‌ها برای تسخیر ریاست‌جمهوری

مرت آرسلان آلپ، استادیار دانشکده علوم سیاسی بوغازیچی استانبول بر این باورست که این شکست سخت‌ترین شکست انتخاباتی اردوغان از زمان به قدرت رسیدنش در سال ۲۰۰۲ بود. امام‌اوغلو نشان داد که بدون برخورداری از کمک‌ها و پشتیبانی‌های همه‌جانبه می‌توان قلوب رأی‌دهندگان مخالف را فتح کرد. این تهور و بی‌باکی او را به جدی‌ترین رقیب سیاسی اردوغان تبدیل کرده است.

امام‌اوغلو چگونه ظهور کرد

هنگامی که امام‌اوغلو در سال ۲۰۱۹ برنده ماراتن انتخابات شهرداری استانبول شد به حکومت ۲۵ساله حزب عدالت و توسعه و اسلاف اسلام‌گرایش یعنی حزب رفاه در استانبول پایان داد. نباید فراموش کنیم که استانبول همیشه یکی از پایگاه‌های اصلی اردوغان و حزبش محسوب می‌شود و او با پیروزی در انتخابات شهرداری‌ها در دهه ۱۹۹۰ پا به عرصه سیاست ترکیه گذاشته است. حزب خلق جمهوری‌خواه در سال ۲۰۱۹ برنده انتخابات شهرداری آنکارا نیز شد. چهار سال بعد از این رویداد بود که اردوغان به کمک متحدش حزب حرکت ملی‌گرا (MHP) برای بار دوم به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد و اکثریت پارلمان را به دست آورد. از دیدگاه تحلیلگران مسائل ترکیه، مشکلات اقتصادی ترکیه، شامل تورم ۷۰ درصدی و توقف رشد اقتصادی که ثمره دخالت‌های ناروای دولت در سیاست‌های بانک مرکزی بود و پایین‌نگه‌داشتن نرخ بهره در کنار سیاست‌های ریاضت‌طلبانه اردوغان باعث شد مردم این‌بار حزب عدالت و توسعه را تنبیه کنند. هاکان آکباش، مشاور ارشد گروه آلبرایت استونبریج، عقیده دارد: «اقتصاد عامل تعیین‌کننده‌ای در این انتخابات بود. مردم ترکیه به دنبال تغییر بودند و امام‌اوغلو اکنون الهه انتقام آنان از اردوغان است». عده زیادی از طرفداران امام‌اوغلو که در برابر ساختمان شهرداری استانبول تجمع کرده بودند و پرچم‌های ترکیه و حزبشان را تکان می‌دادند ضمن سر دادن شعارهای حمایت از امام‌اوغلو از او می‌خواستند که در انتخابات آتی ریاست‌جمهوری شرکت کند. انتخاباتی که قرار است چهار سال بعد انجام پذیرد. اسرا، یک زن خانه‌دار، می‌گوید: «ما خیلی خوشحالیم. من او را بسیار دوست دارم. ما دوست داریم که او رئیس‌جمهور ما شود. حمایت فزاینده قشر سنتی ترکیه از حزب اسلام‌گرای رفاه جدید (YRP) به رهبری فاتح اربکان فرزند نجم‌الدین اربکان نخست‌وزیر سابق ترکیه که موضعش نسبت به اسرائیل و بحران غزه از اردوغان تندتر است، باعث ریزش تعداد طرفداران و حامیان اردوغان شد. این حزب موفق شد شهرداری شانلی اورفا یکی از شهرهای جنوب شرقی ترکیه را از چنگال حزب حاکم برباید. نکته جالبی که باید بدان اشاره کنیم این است که امام‌اوغلو در شرایطی موفق به شکست‌دادن کاندیدای اردوغان در انتخابات شهرداری استانبول شد که احزابی که سال قبل در انتخابات ریاست‌جمهوری با حزب او ائتلاف کرده بودند با معرفی کاندیدای خویش از ائتلاف خارج شدند و حزب خلق جمهوری‌خواه مجبور شد دست خالی با اردوغان و یارانش مبارزه کند. نتایج انتخابات نشان می‌دهد که حزب کردهای ترکیه به نام دِم (DEM) که در سال ۲۰۱۹ در انتخابات شهرداری‌ها از امام‌اوغلو حمایت کرده بود، این‌بار کاندیدای خودش را معرفی کرد اما بسیاری از کردها وفاداری حزبی را کنار گذاشتند و به امام‌اوغلو رأی دادند. در نواحی جنوب شرقی ترکیه که عمدتا کردنشین هستند حزب دم دوباره قدرتش را به رخ کشید و در ۱۰ استان برنده شد. در انتخابات دوره قبلی بود که دولت به بهانه حمایت شهرداران کرد از احزاب کرد مخالف دولت، آنان را از کار برکنار و سرپرستان یا به‌اصطلاح قیم‌هایی برای این شهرها تعیین کرده بود. به گزارش خبرگزاری آناتولی این انتخابات در برخی از مناطق ترکیه به خشونت منجر شد و باعث کشته‌شدن یک نفر و مجروح‌شدن ۱۱ نفر شد. یکی از کاندیداها نیز توسط گروه‌های مخالف کشته شد.

روایتی از وضعیت زنان و کودکان در نوار غزه، ۱۸۰ روز پس از جنگ

زندگی با طعم باروت

مریم لطفی

«قفل بر دهان غزه خسته بسته‌اند. موش و موریانه، کلید این کرانه جهان را جویده است. سرد است اینجا بی‌انصاف، تاریک است اینجا بی‌انصاف. اینجا مدرسه تعطیل، مشق‌ها بی‌خط، کتاب‌ها کهنه، مدادها... منتظرند! دنیا کور است: روشنایی را از ما ربوده‌اند، راه را از ما ربوده‌اند».* بیش از ۱۸۰ روز از آغاز جنگ در نوار غزه گذشته است؛ از آوارگی، خانه‌به‌دوشی، ترس، وحشت و التهاب. از چشم‌های همیشه خیس مادران و غربت مردان و حیرانی کودکان. روز جمعه، ۱۷ فروردین دفتر اطلاع‌رسانی فلسطین خبر داد که شمار کشته‌شدگان جنگ در غزه تا ظهر این روز به ۳۳ هزارو ۹۱ نفر و شمار مجروحان به ۷۵ هزارو ۷۵۰ نفر رسیده است و بیش از هفت هزار نفر نیز همچنان مفقود و زیر آوار هستند. وضعیت بهداشتی فاجعه است، مدارس تعطیل و گرسنگی دمار از روزگار آدم‌ها درآورده است. وضعیت زنان به مراتب بدتر است. ژانویه امسال، کمیته حقوق زنان سازمان ملل خبر داد در چهار ماه گذشته زنان و مادران در نوار غزه حداقل هفت‌هزارو ۷۰۰ کودک را دفن کرده‌اند. ماجرایی که اصول کنوانسیون حمایت از زنان و دختران را زیر سؤال برد و به چالش کشید. کمیته رفع تبعیض علیه زنان سازمان ملل متحد (CEDAW) با دعوت به راه‌حلی صلح‌آمیز و پایدار برای جنگ، بیانیه‌ای صادر کرد و در آن نسبت به وضعیت اسفبار بیش از یک میلیون زن و دختر فلسطینی که چندین بار به اجبار آواره شده‌اند، ابراز نگرانی کرد. تا ۱۲ فوریه ۲۰۲۴ اعلام شد که ۷۰ درصد از میان حداقل ۲۸ هزارو ۳۴۰ فلسطینی کشته‌شده، زنان و کودکان بوده‌اند. همان موقع صندوق جمعیت سازمان ملل متحد تخمین زده بود که ۵۰ هزار زن باردار در غزه زندگی می‌کنند، هر روز بیش از ۱۸۰ زن زایمان می‌کنند و ۸۴۰ زن ممکن است عوارض مربوط به بارداری یا زایمان را تجربه کنند و به مراقبت‌های پزشکی اضافی نیاز داشته باشند. بنا بر گزارش سازمان ملل متحد، این زنان نمی‌توانند به خدمات اورژانسی مامایی که برای زایمان ایمن و مراقبت از نوزاد خود نیاز دارند، دسترسی داشته باشند. با بسته‌شدن ۱۴ بیمارستان و ۴۵ مرکز مراقبت‌های بهداشتی اولیه، برخی زنان مجبور به زایمان در پناهگاه‌ها، خانه‌ها، خیابان‌ها و در وسط آوارها می‌شوند. آنها در مراکز مراقبت بهداشتی هم تحت فشارند؛ جاهایی که وضعیت بهداشتی‌شان در حال بدترشدن است و خطر عفونت و عوارض پزشکی زنان را تهدید می‌کند. علاوه بر آن، خطرات دیگری هم مراکز بهداشتی را تهدید می‌کند؛ مثل آتش‌سوزی و گلوله‌باران؛ مثل اتفاقی که در اول نوامبر برای بیمارستان الهلو افتاد و مهم‌ترین بخش زایشگاه این بیمارستان گلوله‌باران شد. سازمان ملل هشدار داده است که با توجه به دسترسی‌نداشتن مادران به مراقبت‌های کافی، مرگ‌ومیر آنها افزایش می‌یابد و پیامدهای دیگری هم در پی خواهد داشت؛ افزایش سقط جنین ناشی از استرس، مرده‌زایی و زایمان‌های زودرس.

مرگ ۲ مادر در هر ساعت

«زندگی نوزادان به یک نخ آویزان است»؛ این عبارتی است که سازمان ملل در رابطه با وضعیت نوزادان در نوار غزه به کار برده است؛ «اگر سوخت بیمارستان‌ها تمام شود، زندگی حدود ۱۳۰ نوزاد نارس که به خدمات مراقبت‌های ویژه نوزادان و مراقبت‌های ویژه وابسته هستند، به خطر می‌افتد؛ زیرا انکوباتورها و سایر تجهیزات پزشکی دیگر کار نمی‌کنند». زنان و کودکان قربانیان اصلی این جنگند. آژانس ترویج برابری جنسیتی سازمان ملل تخمین زده است از آغاز جنگ، در هر ساعت دو مادر جان خود را از دست می‌دهند. ۲۰ ژانویه ۲۰۲۴ آسوشیتدپرس در گزارشی خبر داد که در نتیجه درگیری بیش از صدروزه، احتمالا حداقل سه هزار زن بیوه و سرپرست خانوار شده‌اند و حداقل ۱۰ هزار کودک ممکن است پدران خود را از دست داده باشند. در این گزارش، به نقل از آژانس ترویج برابری جنسیتی، به نابرابری جنسیتی و زنانی که با کودکان از جنگ فرار می‌کنند و بارها و بارها آواره می‌شوند، اشاره شده است؛ «از جمعیت ۲.۳ میلیونی این منطقه، ۱.۹ میلیون نفر آواره هستند و نزدیک به یک میلیون زن و دختر به دنبال سرپناه و امنیت‌اند». سیما باهوس، مدیر اجرائی زنان سازمان ملل متحد، از این موضوع با تعبیر «وارونگی ظالمانه» در طول ۱۵ سال قبل از جنگ اخیر یاد کرده است. او گفته که پیش از این، ۶۷ درصد از کل غیرنظامیان کشته‌شده در غزه و کرانه باختری مرد و کمتر از ۱۴ درصد زن بوده‌اند. موضوعی که سایر ارگان‌های بین‌المللی نیز به آن پرداخته‌اند؛ ازجمله موقوفه کارنگی برای صلح بین‌المللی که یک مؤسسه غیرانتفاعی خصوصی آمریکایی است که اندرو کارنگی میلیونر آمریکایی در سال ۱۹۱۰ برای «گسترش همکاری بین‌المللی و درگیری فعال آمریکا در امور بین‌المللی» تأسیس کرد. ۷ مارس امسال، این سازمان برآورد کرد از هفتم اکتبر، ۷۰ درصد غیرنظامیان کشته‌شده در غزه را زنان و کودکان تشکیل می‌دهند و نزدیک به یک میلیون زن و دختر آواره شده‌اند. این مؤسسه حمله اسرائیل به حقوق باروری را بخش مهمی از تأثیر نامتناسب جنگ بر زنان فلسطینی دانست.

روایت مادران: رهام

کارنگی در سایت خود گزارشی از شهد صافی، روزنامه‌نگار آزاد، منتشر کرده که سرنوشت برخی از زنان فلسطینی را روایت کرده است. ازجمله رهام، زن ۲۴ساله فلسطینی در غزه. صافی نوشته که قبل از هفتم اکتبر، او در یک آپارتمان دنج زندگی می‌کرد که شوهرش پس از سال‌ها کار در ساخت‌وساز ساخته بود. اما با شروع جنگ، شوهرش شغل و تنها منبع درآمد خود را از دست داد. رهام و خانواده‌اش سه بار آواره شدند و بعد به همراه همسر و چهار پسر خردسالش در چادری در کمپ النصیرات در جنوب رفح پناه گرفتند. رهام علاوه بر ازدست‌دادن خانه و آوارگی، جنین خود را نیز در ماه پنجم بارداری از دست داده است؛ زمانی که متوجه شد خانه پدر و مادرش مورد اصابت حملات هوایی قرار گرفته است و دو برادرش کشته شده‌اند؛ «همسایه‌ام هنگام زایمان در کنار شوهرش بر اثر حمله هوایی کشته شد. دو برادرم در تلاش برای فرار از خانه پدر و مادرم کشته شدند. بعد چی؟ بعدی چه کسی کشته خواهد شد؟ آیا آن من خواهم بود؟». شوهر رهام هم در گفت‌وگویی گفته است: «وقتی به چشمان او نگاه می‌کنم، احساس می‌کنم که او چقدر گم شده است». گرفتاری‌هایی زنان در غزه کم نیست. این زن گفته است: «حتی زمانی که پریود می‌شوم، نمی‌توانم اغلب دوش بگیرم یا مانند گذشته مراقب بهداشت شخصی‌ام باشم. باید در چادری بدون دیوار و حمام دوش بگیریم و احساس می‌کنم حریم خصوصی‌ام نقض می‌شود. احساس تحقیر می‌کنم. دلم برای راحتی‌های ساده زندگی‌ام قبل از حمله تنگ شده است».

روایت مادران: سبا

یونیسف هم در گزارشی به وضعیت مادران در نوار غزه پرداخته است؛ جایی که بسیاری از کودکان آواره در چادرها یا پناهگاه‌ها زندگی می‌کنند و تهیه غذا، آب تمیز و مکان امن برای خواب، به نبردی دشوار برای خانواده‌ها در نوار غزه تبدیل شده است. سبا، زن ۳۷ ساله و مادر اسرای سه‌ساله و حنان دوساله، جلوه‌ای از تاب‌آوری مادران بی‌شمار فلسطینی است؛ «با شروع جنگ و تشدید بمباران، تخریب و کمبود آب و مواد غذایی در منطقه‌ای که قبلا زندگی می‌کردم، مجبور شدم خانه‌ام را ترک کنم. کاری سخت و ترسناک بود، باید ساعت‌های طولانی راه می‌رفتیم. خیلی نگران دخترانم بودم». سبا پس از پناه‌بردن به شهر خان‌یونس، با شلوغی و شرایط غیربهداشتی پناهگاه‌ها مواجه شد. حال و روز دختربچه‌هایش هم خوب نبود، از اسهال و تب مکرر رنج می‌بردند. اسرا و حنان تنها دو کودک از شمار کودکان بی‌پناه غزه‌اند که در معرض خطرها و بیماری‌های بسیاری هستند. یونیسف اعلام کرده است که بیماری‌های مسری مانند مننژیت، راش یا ضایعه پوستی، آبله‌مرغان و عفونت‌های تنفسی برای کودکان به‌ویژه در سنین زیر پنج سال دشوار و آزاردهنده است.

روایت مادران: علا

نیمه مارس امسال، CBC هم در گزارشی از علا جبر یاد کرده بود. زنی ۳۰ ساله که هشت ماهه باردار بود و در اردوگاه آوارگان در رفح زندگی می‌کرد. علا هشت سال برای بارداری تلاش کرده بود و در آخر با کمک IVF باردار شده بود و حالا شرایط سختی را می‌گذراند. با وجود آوارگی، سوءتغذیه، کم‌آبی و هزار مشکل دیگر توانست نوزاد دخترش را در سخت‌ترین شرایطی که می‌توان تصور کرد به دنیا بیاورد.

او در مصاحبه‌ای با سی‌بی‌سی نیوز گفته بود که بدن او دچار کم‌آبی است و دکتر گفته باید آب بیشتری بنوشد اما آب کافی ندارند. حتی وقتی آب تمیزی برای نوشیدن باشد هم او از خوردن آن اجتناب می‌کند چون باید دفعات بیشتری توالت برود و در شرایط نامناسب بهداشتی این کار برای او سخت است؛ «به دلیل وضعیت غیربهداشتی توالت‌ها عفونت گرفتم». در این گزارش به نقل از آژانس‌های سازمان ملل گفته شده که به‌طور متوسط ۳۴۰ نفر از یک توالت در اردوگاه‌های سراسر غزه استفاده می‌کنند و شرایط بهداشتی آن تقریبا غیرقابل‌تحمل است. همچنین دسترسی به آب برای حمام‌کردن هم بسیار نادر است و به‌طور متوسط هزار و ۲۹۰ نفر در غزه یک بار دوش می‌گیرند. کمبود غذای مناسب و مغذی هم ممکن است کشنده‌ترین تهدید برای مادران و نوزادان باشد. علا جبر به CBC گفته است: «دکتر گفته وزن نوزادم کم است. اما ما غذایی نداریم، در روز یک وعده غذایی می‌خوریم؛ کنسرو، نخود فرنگی و هوموس». سازمان جهانی بهداشت نیز از شیوع بیماری‌های عفونی در غزه ابراز نگرانی کرده است. چندی پیش، مدیرکل این سازمان از شناسایی عفونت‌های تنفسی فوقانی، اسهال، شپش و گال، آبله‌مرغان، ضایعه پوستی، سندرم یرقان حاد و مننژیت در پناهگاه‌های سراسر غزه خبر داد.

روایت مادران: یاسمین جوده

اسیل موسی، خبرنگار در غزه هم، روایت یاسمین جوده را نوشته است. دو ماه و نیم از شروع جنگ گذشته بود و یاسمین احساس کرده که در حال زایمان است و در پس‌زمینه بمباران شدید هوایی و توپخانه‌ای اسرائیل به بیمارستان العوده در بخش شمال غربی اردوگاه نصیرات در مرکز غزه رسید. یاسمین گفته آنچه که دید فراتر از تراژدی بوده و قابل توصیف نیست. منطقه، مورد حمله قرار گرفته و هواپیماها، خانه‌ها و ساختمان‌های مسکونی اطراف را هدف قرار دادند، بیمارستان هم در جریان بمباران بود؛ «احساس وحشت شدیدی داشتم. قلبم تقریبا از ترس ایستاد». یاسمین در حالی این وحشت را از سر گذرانده و تحمل کرده که درد زایمان او کاذب بوده و سه هفته بعد فرزندش به دنیا آمده است. موسی نوشته وحشتی که او در طول بارداری و از زمان زایمان در جست‌وجوی مراقبت‌های پزشکی متحمل شد، نمادی از چالش‌های پیش‌روی مادران در غزه است.

یاسمین تازه وارد ماه هفتم بارداری خود شده بود که حملات در ۷ اکتبر آغاز شد؛ «هرگز تصور نمی‌کردم که تجاوزات اسرائیل تا زمان زایمانم ادامه پیدا کند». جنگ بلافاصله دسترسی او به مراقبت‌های دوران بارداری را مختل کرد. چون پزشکش شهروند روسی بود و به‌دلیل بمباران‌های مداوم اسرائیل و کمبود سوخت که حمل‌ونقل را دشوار می‌کرد، اوایل جنگ غزه را ترک کرده بود؛ برای همین مجبور شد مراقبت‌های بهداشتی از دوران بارداری‌اش را خودش به عهده بگیرد.

یاسمین و خانواده‌اش مانند اکثریت قریب به اتفاق ساکنین غزه، از خانه خود آواره شدند. پس از اینکه نیروهای دفاعی اسرائیل در اواخر دسامبر به ساکنان بخش‌هایی از نصیرات دستور تخلیه دادند، آنها به خانه پدری او در شهر دیرالبلاح رفتند. او در این مصاحبه گفته است: «این یکی از بدترین روزهای زندگی من بود. من فقط وسایل ضروری را با خودم بردم و مجبور شدم خانه‌ای را که همسر، فرزندانم و من به مدت ۱۷ سال در آن زندگی می‌کردیم، ترک کنم، جایی که پر از خاطرات ما بود».

موسی نوشته همان روز درد زایمان او را به بیمارستان العوده فرستاد. یاسمین حتی پس از اینکه فهمید هنوز زایمان نکرده است، شب را در آنجا با مادرش گذراند. شب راهی برای رسیدن به خانه نداشتند و با نگرانی تا صبح منتظر ماندند. او آنچه را که در آنجا دیده بود به وضوح به یاد می‌آورد. اجساد سوخته، اعضای بدن تکه تکه شده، مادرانی که هنگام ازدست‌دادن فرزندانشان در بمباران به شدت گریه می‌کردند. موسی نوشته سه هفته بعد که یاسمین بار دیگر درد زایمان را تجربه کرد، با مادرش به یک کلینیک خصوصی رفتند. به دلیل بمباران‌ها، تماس تلفنی و اینترنتی مختل بود و او نمی‌توانست با همسرش محمد که در نصیرات بود صحبت کند؛ «این به‌طور قابل توجهی بر وضعیت روحی من تأثیر گذاشت. در این دوران سخت به محمد در کنارم نیاز داشتم». وضعیت آشفته‌ای بوده است. چندین زن در حال زایمان بودند و فقط یک پزشک از آنها مراقبت می‌کرد. پس از به دنیا آمدن پسرش ارکان، دکتر از یاسمین خواسته تا به خانه برگردد و برای بیماران دیگر جا باز کند. او قادر به انجام آزمایشات پس از زایمان نبوده، چه برسد به استراحت.

این زن از تلفات روانی هم در کنار تلفات جانی جنگ یاد می‌کند. استرس، شیردادن به نوزاد را برای او سخت کرده است. همچنین پیداکردن مکمل غذایی و حتی پوشک برای بچه. او با دکتر حیا حجازی، متخصص زنان و زایمان در بیمارستان اماراتی در شهر رفح در جنوب غزه هم گفت‌وگو کرده است. حیا حجازی گفته که قبل از جنگ کنونی، روزانه حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ زن باردار را ملاقات می‌کردند؛ اما این تعداد به‌دلیل جابه‌جایی عظیم از قسمت شمالی نوار غزه، اکنون از ۵۰۰ نفر هم فراتر رفته است؛ «با توجه به وخامت شرایط بهداشتی ناشی از تجاوزات رژیم صهیونیستی و محدودیت در دسترس بودن منابع پزشکی، قادر به ارائه مراقبت‌های بهداشتی لازم برای زنان باردار نیستیم و برخی زنان هم در حین زایمان در چادرها، پناهگاه‌ها یا حتی در خیابان‌ها و خودروها جان خودشان یا نوزادشان را از دست می‌رود». این پزشک گفته که بمباران مستمر اسرائیل و شرایط بسیار چالش‌برانگیز مربوط به زایمان در غزه، به افسردگی شدید پس از زایمان در میان زنان منجر شده است. چنانچه یاسمین هم به این موضوع اشاره کرده است؛ «بعد از زایمان، به تغذیه مناسب نیاز دارم، اما کمبود غذا داریم. ضمن اینکه وضعیت روحی بدم باعث شده که اساسا میلی هم به غذاخوردن نداشته باشم».

هر روز ۱۸۰ زایمان

یونیسف تخمین می‌زند که حدود ۵۰ هزار زن باردار در غزه وجود دارد و هر روز حدود ۱۸۰ زن در شرایط غیرقابل تصور زایمان می‌کنند. آژانس سازمان ملل متحد هشدار داده بود پنج هزار و ۵۰۰ نوزادی که قرار بود در ماه مارس به دنیا بیایند، در خطر مرگ قرار داشتند چون مادران آنها به مراقبت‌های مناسب قبل از زایمان یا پس از زایمان دسترسی نداشتند. CBC به نقل از منابع رسمی نوشته که اضطراب ناشی از جنگ باعث می‌شود بسیاری از زنان زایمان زودرس داشته باشند و شانس زنده‌ماندن نوزادان آنها کمتر شود.

تس اینگرام، سخنگوی صندوق کودکان سازمان ملل متحد هم در ماه ژانویه از زایشگاه اصلی رفح بازدید کرده و گفته بود: اغلب ما در مورد بارداری به‌عنوان زمان شادی و زندگی جدید فکر می‌کنیم، اما برای این زنان، بارداری آنها زمان ترس و وحشت است. آوردن نوزاد به چنین محیط ناامن و غیربهداشتی که در آن خطر بیماری و مرگ وجود دارد، بدترین کابوس هر مادری است.

CBC نوشته که نرمین ابوسیف، زنی ۳۷ ساله است که دومین فرزندش را در ماه نوامبر در بیمارستانی در خان یونس به دنیا آورد، اما حملات اسرائیل، او و سایر اعضای خانواده‌اش را راهی اردوگاه آوارگان در رفح کرد. او گفته که بسیاری از زنان در غزه، امکان بستری طولانی‌مدت در بیمارستان را ندارند. در حالی که برای بهبودی پس از سزارین حداقل باید دو یا سه روز در بیمارستان تحت مراقبت بود. به او گفته شده باید بعد از کمتر از ۱۸ ساعت پس از زایمان، بیمارستان را ترک کند؛ زیرا به تخت او نیاز بوده و زن دیگری وضعیت بدتری داشته است؛ «وضعیت خیلی بد بود، به‌خصوص برای سزارین که نیمه بیهوش بودم. بعد به پناهگاهی رفتم که در آن هیچ نظافتی برای من و نوزادم وجود نداشت. در یک اتاق با ۱۸ نفر بودم». او گفته که زخم شکمش پس از زایمان هم خیلی دیر خوب شده چون دچار سوءتغذیه بوده است؛ «حتی به‌عنوان یک مادر شیرده، غذایی برای خوردن ندارم تا قوی‌تر شوم».

۸ مارس ۲۰۲۴ یک پزشک ارشد بیمارستان اماراتی در رفح به خبرنگار آسوشیتدپرس گفته بود که در طول پنج هفته گذشته ۱۶ نوزاد نارس به علت سوءتغذیه در بیمارستان جانشان را از دست داده‌اند. اوایل ماه مارس هم سی‌بی‌سی نیوز در گزارشی نوشت که در میان قربانیان گرسنگی غزه در این هفته، یزان الکفرنا، پسر ۹ ساله‌ای بوده که با فلج مغزی متولد شده است. پدرش به CBC گفته که قبل از جنگ می‌توانستند غذای مورد نیاز او را تهیه کنند، اما دیگر این کار ممکن نبوده است.

برخی از رسانه‌های خارجی از جمله اسکای‌نیوز به نقل از امدادگران نوشته‌اند که در غزه زنان بدون بیهوشی سزارین می‌کنند و از تکه‌های چادر به جای پدهای بهداشتی دوران قاعدگی استفاده می‌کنند. تس اینگرام، متخصص ارتباطات یونیسف گفته است در این شرایط حوله‌های بهداشتی، تامپون‌ها و قرص‌های ضد بارداری که می‌توانند دوره‌های پریود را متوقف کنند یا به تأخیر بیندازند وجود ندارند. ریهام جعفری، یکی از کارکنان خیریه «اکشن اید» که در بیت لحم مستقر است، می‌گوید: تصور کنید مجبورید دوره قاعدگی خود را بدون هیچ وسیله بهداشتی مدیریت کنید و هیچ شانسی برای شستن خود ندارید. این واقعیت اکنون زندگی صدها هزار زن و دختر در غزه است. بعضی از زنان بخشی از حوله‌ها را می‌برند تا در دوره قاعدگی خود استفاده کنند و این کار بهداشتی نیست. بعضی‌ها از قسمت‌هایی از چادر یا لباس‌های خود به‌عنوان پد استفاده می‌کنند.

روایت مادران: وفا الکورد

وقتی وفا الکورد نزدیک زایمانش بود، وزنش از زمان پیش از بارداری کمتر شده بود و دختری با وزن حدودا شش پوند به نام تایما به دنیا آورد. این روایت یک متخصص زنان و زایمان است که نیویورک‌تایمز به آن پرداخته است. شوهر وفا در بازارهای شمال غزه، در تلاش است تا غذای کافی برای همسرش بیابد تا وفا بتواند به دخترشان شیر بدهد و تایما را زنده نگه دارد. اوایل ماه مارس، وزارت بهداشت غزه اعلام کرد که حدود ۹ هزار زن از جمله مادران و زنان باردار از زمان آغاز بمباران‌ها در ابتدای اکتبر کشته شده‌اند. نیویورک‌تایمز به نقل از سازمان ملل و آژانس‌های امدادی از قحطی منطقه محاصره‌شده نوشته است «جایی که مقامات بهداشتی گزارش دادند که در روزهای اخیر دست‌کم ۲۵ نفر، که بیشتر آنها کودک بودند، بر اثر سوءتغذیه و کم‌آبی جان خود را از دست داده‌اند». در این گزارش دکتر دبورا هرینگتون، متخصص زنان و زایمان در بیمارستان الاقصی، هم توضیحاتی داده است. اینکه مادران آسیب‌پذیر نوزادان آسیب‌پذیری به دنیا می‌آورند و زنان باردار و مادران شیرده به‌ویژه با خطرات بالای سوءتغذیه روبه‌رو هستند: «اگر سوءتغذیه دارید، احتمال کم‌خونی شما بیشتر است و تمام انواع ریزمغذی‌هایی را که برای رشد ایمن نوزاد نیاز دارید، از دست خواهید داد». او گفته زنان حامله‌ای که در بمباران مجروح شده یا به بیماری‌های عفونی مبتلا شده‌اند، در معرض سقط جنین و مرده‌زایی بیشتری هستند. وقتی مادران بیمار هستند، نوزادان آنها نیز ممکن است بیمار شوند و این باعث افزایش نرخ مرده‌زایی می‌شود».

گرسنگی گسترده

وضعیت گرسنگی و تغذیه نامناسب که جان بسیار را در غزه تهدید می‌کند، در حالی است که به‌تازگی خودروی کارکنان خیریه «آشپزخانه مرکزی جهانی» در حال تحویل مواد غذایی از آخرین محموله خود به غزه بودند که مورد حمله هوایی اسرائیل قرار گرفت و هفت کشته بر جای گذاشت؛ آن‌هم در شرایطی که حتی روی سقف خودرو هم نوشته شده بود که این خودرو به سازمان خیریه امدادرسان آشپزخانه مرکزی دنیا تعلق دارد.

سخنگوی سازمان ملل متحد گفته که یک‌میلیون و صد هزار فلسطینی در غزه با خطر گرسنگی مواجه‌اند. وزارت بهداشت نوار غزه هم در هفته گذشته با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد که «میزان کمک‌های ارسالی به شمال این باریکه بسیار کم بوده و جهانیان شاهد برجای‌ماندن تعداد بی‌سابقه‌ای از قربانیان قحطی و گرسنگی در این منطقه در روزهای آتی خواهند بود. بمباران صفوف انتظار فلسطینی‌هایی که با گرسنگی شدید دست‌وپنجه نرم می‌کنند، تبدیل به یک اقدام عادی شده که اشغالگران هر روز آن را تکرار کرده و جهانیان در رسانه‌ها مشاهده می‌کنند. کادر درمان نیز با گرسنگی شدید روبه‌رو است و بیش از دو هزار نفر از این نیروها روز گذشته چیزی برای خوردن پیدا نکردند». این وزارتخانه از نهادهای بین‌المللی و امدادرسان خواست برای ارسال مواد غذایی به بیمارستان‌های شمال نوار غزه فورا وارد عمل شوند. برنامه جهانی غذا هم تأیید کرده که قحطی در شمال غزه قریب‌الوقوع است و سوءتغذیه در میان کودکان با سرعت بی‌سابقه‌ای در حال افزایش است.

تعرض و تجاوز

تجاوز و تعرض جنسی به زنان فلسطینی بخشی دیگر از مشکلاتی است که از سوی سازمان‌های بین‌المللی گزارش شده است. کارشناسان سازمان ملل می‌گویند ادعاهایی را دریافت کرده‌اند مبنی بر اینکه زنان و دختران فلسطینی در زمان بازداشت به دست نیروهای اسرائیل، مورد تجاوز جنسی قرار گرفته‌اند. آنها ضمن «معتبر»دانستن این ادعاها، خواستار انجام تحقیقات کامل دراین‌باره شدند.

۲۴ فوریه گاردین به این موضوع پرداخته و نوشته که کارشناسان سازمان ملل اعلام کرده‌اند از گزارش‌هایی مبنی بر اینکه زنان و دختران فلسطینی در بازداشت مورد تجاوز جنسی متعددی قرار گرفته‌اند، متأسف‌اند؛ مثل برهنه‌شدن و تفتیش از طرف افسران مرد ارتش اسرائیل. آنها گفته‌اند که دست‌کم دو زن فلسطینی زندانی مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند و برخی دیگر به تجاوز جنسی و خشونت جنسی تهدید شدند.

بیش از ۶۰۰ هزار کودک محروم از تحصیل

نیمه ماه مارس، اتحادیه اروپا گزارش داده است که یک میلیون کودک در غزه آواره هستند و با خطرات دائمی بسیاری مواجه‌اند؛ قرارگرفتن در معرض خشونت و سوءاستفاده خشونت مبتنی بر جنسیت، بازداشت، مهمات انفجاری، خطرات مرتبط با از دست دادن اسناد مدنی برای اثبات وجود خود و همچنین در معرض حملات مدارس و بیمارستان‌ها. دراین‌میان وضعیت کودکان دارای ناتوانی‌های ذهنی یا جسمی هم به مراتب بدتر خواهد بود. این گزارش به وضعیت آموزش در مدارس غزه هم پرداخته و اعلام کرده است که بیش از ۶۲۵ هزار دانش‌آموز از تحصیل محروم شده‌اند. بیش از پنج‌هزارو ۵۵ دانش‌آموز کشته و بیش از هشت‌هزارو ۴۹۷ دانش‌آموز مجروح شده‌اند. تمام مدارس انروا که یک آژانس امدادرسانی و کاریابی برای آوارگان فلسطینی است، در نوار غزه بسته شده و بیشتر آنها به پناهگاه تبدیل شده‌اند و ۳۰۰ هزار کودکی که در این مدارس درس می‌خواندند، از تحصیل محروم شدند. به‌تازگی العربیه هم در گزارشی به کودکان محروم از تحصیل در نوار غزه پرداخته است. در این گزارش گفته شده است که پایبندنبودن به دستورالعمل‌های مدارس ایمن که مورد اشاره کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) است، در غزه به نتایج ویرانگری منجر شده است. منظور تعطیلی مدارس و تغییر کاربری آنها به پناهگاه است. چند روز پیش سازمان ملل هم گزارش داد که از ۷ اکتبر تاکنون ۲۱۲ مدرسه در غزه به طور مستقیم مورد حمله اسرائیل قرار گرفته است. ۱۶۵ ساختمان از ۲۱۲ مدرسه‌ای که مورد اصابت مستقیم قرار گرفته‌اند، در مناطقی هستند که از طرف ارتش اسرائیل برای تخلیه تعیین شده بودند. براساس گزارش صندوق کودکان سازمان ملل، تصاویر ماهواره‌ای دست‌کم ۵۳ مدرسه را که از زمان شروع جنگ «کلا ویران شده‌اند»، نشان می‌دهند و از افزایش تقریبا ۹ درصدی حملات به مدارس از اواسط فوریه تاکنون حکایت دارند. گفته می‌شود که پس از پایان درگیری، دست‌کم ۶۷ درصد از مدارس در غزه برای فعال‌شدن دوباره به بازسازی کامل یا بازسازی درخورتوجهی نیاز دارند.

*سیدعلی صالحی

علل افزایش مرده‌زایی و مرگ زنان در شرایط جنگی

پریسا طاهرزاده، جراح و متخصص زنان، زایمان و فلوشیپ نازایی، در تشریح وضعیت زنان باردار و مشکلاتی که برای آنها در شرایط نامناسب بهداشتی و جنگی به وجود خواهد آمد، به «شرق» می‌گوید: «وضعیت نابسامان بهداشتی برای زنان باردار می‌تواند به عفونت پرده آمنیون منجر شود؛ چون این افراد از سرویس‌های بهداشتی مشترک استفاده می‌کنند، ممکن است عفونت واژینال در آنها بیشتر شود. عفونت واژینال هم می‌تواند به زودتر پاره‌شدن کیسه آب بینجامد و زایمان زودرس را در پی داشته باشد». او تأکید می‌کند که هنوز به صورت علمی ثابت نشده است که استراحت ناکافی روی سقط جنین یا زایمان زودرس اثرگذار است؛ اما به هر حال شواهد نشان می‌دهد که این اتفاق ممکن است رخ دهد: «کسانی که کار سنگین می‌کنند یا در شرایط سخت هستند، مانند زنان آواره در غزه که استراحت مناسب و کافی ندارند، احتمال زایمان زودرس آنها بیشتر خواهد بود». در اغلب گزارش‌های مخابره‌شده از غزه به کمبود امکانات در زمان زایمان به‌ویژه سزارین اشاره شده است، به بیهوشی نیمه یا استفاده از مُسکن به جای بیهوشی در هنگام زایمان. او دراین‌باره توضیح می‌دهد: «اگر آنتی‌بیوتیک موجود نباشد، طبیعتا عفونت‌های پس از زایمان هم برای نوزاد و هم برای مادر افزایش می‌یابد. اگر هم داروی بیهوشی نباشد، حتما به داروی اسپاینال برای بی‌حسی نیاز است. قطعا در شرایط جنگی و کمبود دارو زایمان‌ها با سختی‌های زیادی همراه است و ممکن است سزارین با حداقل دارو و درد وحشتناک بیمار انجام شود».

به عقیده او مهم‌ترین موضوع پیشگیری از عفونت است: «اگر بهداشت بیمارستان‌ها یا محل زایمان مناسب نباشد، عفونت‌های پس از سزارین و پس از زایمان بیشتر می‌شود. در شرایط نرمال در هنگام زایمان و در اتاق زایشگاه همه چیز استرلیزه و تمیز است؛ اما اگر محیط تمیز نباشد، علاوه بر عفونت احتمال مرگ مادر هم وجود دارد. همچنین برای خون‌ریزی پس از زایمان به دارو نیاز است. اگر این داروها موجود نباشد و امکان رسیدگی کامل به مادر وجود نداشته باشد، احتمال مرگ مادر به دلیل خون‌ریزی وجود دارد». او همچنین می‌گوید اساسا وقتی در جایی امکان سزارین وجود نداشته باشد، احتمال مرگ مادران و نوزادان بیشتر خواهد شد. این پزشک متخصص می‌گوید که مشکلات زنان باردار در غزه تنها در زمان زایمان نیست و اگر در دوران بارداری مراقبت خوبی نداشته باشند، احتمال بروز بیماری‌های ویروسی و عفونی در زمان جنگ در آنها بیشتر می‌شود؛ مثل آبله مرغان، سرخک، سرخچه یا هر چیزی که ممکن است اپیدمی شود و جان مادر و نوزاد را به خطر بیندازد: «همین بیماری‌ها می‌توانند به مرده‌زایی منجر شوند. البته چون این زنان نمی‌توانند از مکمل‌های دارویی استفاده کنند، احتمال اینکه کیسه آب آنها زودتر پاره شود، هم وجود دارد. احتمال آنمی فقر آهن و کمبود ویتامین سی که می‌تواند باعث پارگی کیسه آب زودهنگام آنها شود هم وجود دارد».

طاهرزاده همچنین به احتمال افزایش اختلال جفت و بیشترشدن نوزادان IUGR در شرایط نامتناسب و جنگی اشاره می‌کند. محدودیت رشد داخل رحمی یا IUGR یکی از عوارض شایع بارداری است که جنین در رحم مادر با سرعت کمی رشد می‌کند و در سونوگرافی‌ها وزن جنین زیر صدک دهم نسبت به سن بارداری، گزارش می‌شود. او می‌گوید به دلیل کمبود امکانات درمانی، ممکن است جنین برخی از زنان باردار از بین رفته باشد؛ بنابراین چند روز جنین مرده در شکم آنها مانده باشد و خودشان متوجه نشده باشند، این اتفاق هم به مرگ مادر منجر خواهد شد.

اختلال در قاعدگی

موضوع دیگری که این متخصص زنان، زایمان و فلوشیپ نازایی به آن اشاره می‌کند، اختلال در چرخه قاعدگی در وضعیت جنگی و پر اضطراب است: «استرس روی چرخه قاعدگی تأثیر بسیار زیادی دارد. در این شرایط زنان ممکن است اصلا پریود نشوند یا قاعدگی‌های پشت سر هم را تجربه کنند. هرگونه استرس می‌تواند روی هیپوتالاموس تأثیر بگذارد، هیپوتالاموس هم روی هیپوفیز و هورمون‌های تخمدان تأثیرگذار است. این موضوع هم می‌تواند به یائسگی زودرس منجر شود و هم موجب آمنوره یا پریودنشدن یا برعکس افزایش خون‌ریزی را به همراه داشته باشد. طبیعتا چون در شرایط جنگی داروهای مورد نیاز و مکمل مثل آهن وجود ندارد، در صورت افزایش خون‌ریزی این زنان با فقر آهن روبه‌رو می‌شوند». او ادامه می‌دهد: «آنمی فقر آهن روی رشد جنین در دوران بارداری تأثیرگذار است. موضوع دیگر این است که وقتی قاعدگی نامنظم باشد، احتمال بارداری هم بیشتر خواهد شد؛ چون زنان زمان تخمک‌گذاری خود را نمی‌دانند و وسایل مناسبی برای پیشگیری از بارداری هم ندارند؛ به‌همین‌دلیل حاملگی‌های بیشتر و پرخطر افزایش می‌یابد و طبیعتا احتمال سقط هم در این شرایط بیشتر می‌شود». دکتر طاهرزاده می‌گوید وضعیت نامناسب بهداشتی در دوران قاعدگی موجب التهاف و عفونت لوله‌های رحمی می‌شود و در نهایت همین موضوع می‌تواند به نازایی منجر شود.

دیدگاه

کمک‌های مردمی در راه غزه

غزه در محاصره است و دسترسی مردم به اقلام خوراکی، دارویی و آب آشامیدنی محدود است. اسرائیل ورود کمک‌های زمینی به غزه را محدود کرده است؛ امری که منجر به کمبود مواد غذایی، دارو و سوخت و بروز قحطی شده است که جان کودکان و سالمندان را در این باریکه مورد تهدید قرار داده است؛ باریکه‌ای که ۲.۳ میلیون فلسطینی ازجمله حدود دو میلیون آواره در آن به سر می‌برند.

۱۷ فروردین خبر رسید که کابینه اسرائیل با گسترش ورود کمک‌ها از اردن از طریق گذرگاه کرم ابوسالم موافقت کرده است. براساس بیانیه دفتر نخست‌وزیری اسرائیل، این رژیم با بازگشایی گذرگاه بیت‌حانون (ایرز) منتهی به شمال نوار غزه و استفاده موقت از بندر اشدود برای افزایش کمک‌های بشردوستانه به این باریکه موافقت کرد.

شفقنا نوشت: براساس این بیانیه، کابینه اسرائیل همچنین با گسترش ورود کمک‌ها از اردن از طریق گذرگاه کرم ابوسالم موافقت کرده است. این در شرایطی است که اشغالگران اسرائیلی پس از هدف قراردادن نیروهای امدادی بین‌المللی (آشپزخانه مرکزی جهانی) که منجر به کشته‌شدن هفت نفر از آنها شد، با فشار فزاینده‌ای مواجه هستند. در همین زمینه اشغالگران اعلام کردند: ورود کمک‌های اضافی از بروز بحران انسانی جلوگیری می‌کند و برای اطمینان از ادامه جنگ و دستیابی به اهداف آن امری ضروری است.

این تصمیم اسرائیل پس از تماس تلفنی پرتنش جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا و بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، اتخاذ شد که در آن بایدن درباره تغییر شدید سیاست کشورش در قبال جنگ غزه هشدار داد. در بیانیه کاخ سفید آمده است که بایدن «صراحتا اعلام کرد که سیاست آمریکا در قبال غزه با ارزیابی ما از اقدام فوری اسرائیل درباره پایان‌دادن به کشتارها و وخامت اوضاع انسانی در غزه تعیین خواهد شد».

لحن تند که در آن بایدن ترور امدادگران را «غیرقابل قبول» توصیف کرد و از اسرائیل خواست تا گام‌هایی در راستای آتش‌بس فوری بردارد، بیانگر میزان تشدید تنش با نتانیاهو است. کاخ سفید در این زمینه تأکید کرد که این اقدام اسرائیل به درخواست بایدن اتخاذ شده است و اکنون باید به طور کامل و سریع اجرا شود.

در نهایت روز شنبه ۱۸ فروردین برای نخستین بار در ماه‌های اخیر یک محموله از کمک‌های دارویی از گذرگاه بیت‌حانون وارد نوار غزه شد. محاصره غزه که از سال‌ها پیش آغاز شده، در جریان جنگ اخیر از سوی رژیم صهیونیستی تشدید شده و این باریکه وارد بحران گرسنگی و دارویی شده است.

۱۴۰ میلیارد تومان کمک نقد

کمک‌های مردمی ایران هم در راه غزه است. به‌تازگی رئیس سازمان داوطلبان جمعیت هلال احمر گفت که بیش از ۱۴۰ میلیارد تومان کمک‌های نقدی از سوی مردم ایران برای کمک به غزه جمع‌آوری شده است که به منظور خریداری اقلام غذایی و دارویی و ارسال برای مردم مظلوم این منطقه استفاده خواهد شد.

وحید سلیمی ضمن تأکید بر حمایت کامل جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران از مردم مظلوم فلسطین از روزهای ابتدایی شروع جنگ غزه، اظهار کرد: جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران تاکنون با مشارکت عموم مردم کشورمان توانسته است حدود ۱۰ هزار تُن کمک‌های بشردوستانه غیرنقدی شامل انواع دارو، اقلام غذایی، بهداشتی و زیستی را به غزه ارسال کند. او ادامه داد: از همان ابتدای آغاز جنگ غزه، هلال احمر جمهوری اسلامی ایران هماهنگی‌های مستمری را با فدراسیون جهانی صلیب سرخ انجام داد تا مسیر رسیدن کمک‌های انسان‌دوستانه مردم ایران و دیگر آزادی‌خواهان جهان به مردم غزه تسهیل شود.

سلیمی افزود: رئیس جمعیت هلال احمر ایران در این راستا جلسات متعددی را به صورت وبیناری با دبیرکل فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ و رؤسای جمعیت‌های هلال احمر فلسطین، مصر و دیگر کشورهای منطقه برگزار کرده است و در این جلسات، برای ایجاد صندوق مشارکت‌های مردم منطقه به منظور کمک به مردم مظلوم غزه توافقاتی انجام شده و پیگیری‌های لازم برای تشکیل این صندوق در دست اقدام است.

رئیس سازمان داوطلبان جمعیت هلال احمر گفت: عموم هم‌وطنان می‌توانند با شماره‌گیری کد دستوری #۵*۱۱۲* کمک‌های نقدی خود را به مردم مظلوم غزه به حساب جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران واریز کنند. پیش‌ازاین هم پیرحسین کولیوند، رئیس جمعیت هلال احمر، گفته بود که جلساتی به صورت مجازی، حضوری و تلفنی و ملی و بین‌المللی برای حمایت از مردم غزه برگزار کرده‌اند: «کنفرانس‌هایی برای کمک به مردم غزه نیز برگزار کردیم. کنگره اشغال فلسطین از دیدگاه حقوق بین‌الملل بشردوستانه در غزه نیز برگزار شد و ۹۰ مورد نقض حقوق بشر در غزه را احصا کردیم و در دادگاه‌های بین‌المللی با حمایت ۸۶ کشور، طرح کردیم». او همچنین گفته بود که فقط ۲۵ درصد از کمک‌هایی که جمع‌آوری شده و در بندر العریش مصر، وارد غزه می‌شود. روزانه ۱۵ تا ۲۰ کامیون، دیگر کمک‌ها در بندر العریش در حال فاسدشدن است.

کولیوند در مراسم امضای تفاهم‌نامه همکاری میان هلال احمر ایران و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در نهم فروردین امسال از نبود امکانات پزشکی و دارویی به افزایش تلفات در غزه منجر شده است، سخن گفت: «غزه نمایشگاه جنایت‌های جنگی نوین در جهان است. امروز به‌راحتی نیروهای امدادی و هلال احمر را در فلسطین هدف قرار می‌دهند و این برخلاف همه قوانین جهانی است. انفجارها و تخریب‌ها لطمات روحی شدیدی بر مردم غزه وارد کرده است. براساس قوانین نباید اسرا شکنجه شوند؛ اما رژیم صهیونیستی به این امر پایبند نیست. پیشنهادهای صلیب سرخ درباره غزه باید اجرائی شود تا در شرایط ایمن به مردم غزه امدادرسانی شود». وینسنت کاسارد، رئیس دفتر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در تهران، هم اعتماد هلال احمر ایران به کمیته صلیب سرخ را ارزشمند دانست و گفت که صلیب سرخ و هلال احمر ایران اهداف مشترکی در غزه دارند: «ما نیز بر پایان مخاصمات در غزه تأکید داریم و تلاش می‌کنیم تا کمک‌ها به دست مردم غزه برسد. اقدامات مشترک کمیته صلیب سرخ و هلال احمر فلسطین به اندازه کافی نمی‌تواند آلام مردم غزه را کاهش دهد. حجم فجایع در غزه زیاد است و این یک شکست اخلاقی برای مجامع جهانی است که نمی‌تواند این مخاصمات را به اتمام برساند.